

ISSN 1891-0920

Nr. 3, Juni 2010

Har du husket kontingenten ?

Styret oppfordrer medlemmer som ikke har betalt kontingenten om å gjøre det, helst før sommerferien. Konto: 6011.06.71221. Enkeltmedlem kr. 175, familie kr. 225, organisasjon kr. 350. Du må gjerne betale for to eller flere år av gangen.

Husk å oppgi ditt navn ved betaling.

INNHold

Medlemsmøtet 15. april : Fotojournalis- tikk om dalitter og tibetanske flyktninger	3
Kailash Bodhi School	6
Palmstrøms bilder	10
Oppdatering av den politiske situasjonen	11
Årsmøtet	12
Det nye styret	17

Styret ønsker alle medlemmene en riktig god sommer !

Trekking i Khumbu Foto Dag Norling

Forside-foto. Lasse Storholt

Hamro Patrika legges ut som en pdf fil på Norge-Nepalforeningens hjemmeside:
www.norge-nepal.no. Pdf filen sendes direkte til medlemmer som har e-post.
De som ikke har internett får sendt en printet papirversjon i posten.

Redaksjon: Marit Bakke

Norge-Nepalforeningens logo: Stein Fossum

Layout: Dag Norling

Forsidetegningen: Sigmund Setreng

Medlemsmøtet

Fotojournalistikk om dalitter og tibetanske flyktninger

Omkring 20 personer var tilstede på medlemsmøtet som ble holdt før årsmøtet den 15. april. I januar og februar i år var studenter i fotojournalistikk ved Høgskolen i Oslo på feltarbeide i Nepal og på medlemsmøtet viste to av studentene resultatene fra oppholdet. Anette Karlsen fortalte om sitt prosjekt om dalitter i vestre Nepal, mens Sean Murray viste bilder fra møtet med tibetanske flyktninger i Kathmandu.

Anette og Sean fikk flere spørsmål om to sider ved den nepalske hverdagen som vi ikke vet så mye om.

Prosjektarbeidet ble ledet av Per-Anders Rosenkvist, høgskolelektor i fotojournalistikk ved Høgskolen i Oslo, og han fortalte om bachelorstudiet og om samarbeidet mellom Høgskolen og Photo Circle i Nepal (<http://www.photocircle.com.np/>)

Anette dro til Dadeldhura i det vestlige Nepal

og bodde der i to uker for å dokumentere haliya-systemet i landsbyen Bodali som ligger omkring 8 km fra Dadeldhura. Haliya betyr "den som pløyer". Den 6. september 2008 erklærte den nepalske regjeringen at Haliyaene skulle være frie og gjelden deres bli slettet, men det er fortsatt mange som tvinges til å arbeide på landeiernes jord, blant annet i Bodali. Anette fortalte at 20.000 husholdninger er registrert som Haliyaer i Vest-Nepal, herav er 97% dalitter. De fleste haliyaer tilhører kasten dalit-

Landsbyen Bodali. foto Anette Karlsen

-ter og er analfabeter, arbeidsløse og hjemløse. I Bodali er det 58 hus. Jordflekke ligger i trappetrinn langs åssidene. Ni av husene tilhører folk i den velstående brahminerkasten. En av landeierne bor i landsbyen, resten av innbyggerne er dalitter. Dalittene har startet et felles spareprogram der hver kvinne i landsbyen sparer 10 rupis i måneden. Når det er nok penger i kassen kjøper de geiter og geitungene fordeles mellom deltakerne i sparegruppen.

I Bodali fulgte Anette to familier. Familien Tamata besto av faren Mani Ram Tamata (40 år), moren Sita (33 år), og barna Namkar (14 år), Nirmala (11 år) og Mohan (8 år). I familien Sarki var det faren Haruwa (60 år), moren Saru (40 år) og barna Devi, (12 år) og Manu (6 år).

Mohan sjekkes for lus. Foto Anette Karlsen

Den lille gårdsplassen utenfor huset til familien Tamata er et av de få møteplassene i landsbyen. I flere av husene rundt plassen bor slektninger. Mohan Tamata er åtte år gammel og på bildet ligger han på fanget til moren Sita mens hun sjekker han for lus.

Haruwa Sarki, kona Saru og datteren Devi hentet stein som skulle beskytte den lille hytta fra det kommende regnets ødeleggelse. Steinen hentes omkring tjue minutters gange fra hytta. Haruwa fortalte at under det siste regnværet ble den ene vegg på hytta ødelagt og med steiner skulle de prøve å holde oppe den skjøre konstruksjonen.

Henting av stein. Foto Anette Karlsen

Namkar med geitene. Foto Anette Karlsen

Familien Tamata har fire geiter og tre geitekillinger. Hver dag må Namkar, som er 14 år, følge geitene til beiteområdet. Dagen da bildet ble tatt var det den årlige opprensningen i den kommunale skogen og geitene måtte være med. Namkar gjetet den lille flokken på smale stier, over fjellknauser, oppover gjørmete åssider og gjennom en skog før de kom til den kommunale skogen. Mens han svingte ljaen mot busker og kratt hadde han hele tiden et øye til det lille følget som strakk seg etter de friske bladene på trærne. På slutten av dagen knyttet han en stor bunt kvister på ryggen før han gjette dyrene en times tid hjem igjen.

Foto: Anette Karlsen

Saru Sarki flytter på kvistene så de kan tørke i den steikende sola og gjøre det enklere å fyre opp til matlagingen. Saru er Haruwas andre kone og er omkring tyre år yngre enn han. Den første kona døde før de fikk noen barn.

I den årlige opprensningen i den kommunale skogen ble godt over 250 hardtarbeidende dalitter ledet av en velkledd brahmin. Raniban og alle som kunne fra de seks nærmste landsbyene var i skogen for å jobbe. Tynne, men sterke armer svingte små ljåer for å kutte ugress, busker, slyngplanter og annen villvekst. De fleste var kvinner og barn. Betalingen er den veden de klarer å bære med seg. Nirmala, datteren til Mani Ram er bare 11 år, og sammen med de to kusinene og tanten jobbet hun hardt for å skaffe ved til familien.

Det meste av denne omtalen av møtet er skrevet på grunnlag av Anette Karlsens notater.

Marit Bakke

Les mer om prosjektet på Anettes blog: <http://anettekarsen.tumblr.com/>

Opprensning i den kommunale skogen.

Foto Anette Karlsen

Kailash Bodhi School

Vilhelm og sønnen Harald sammen med Lama Gondup og de 3 barna (Karma, Pedma og Tenzing) og en nonne i Rewalsar i 1987. Foto: Vilhelm Scheldrup

Vilhelm Schelderup er én blant de mange medlemmene i Norge-Nepalforeningen som er engasjert i prosjekter i Nepal, i hans tilfelle i Kailash Bodhi School. Denne artikkelen forteller litt om denne skolen og er først og fremst basert på en evalueringsrapport fra januar 2010: Evaluation of Kailash Bodhi School in Kathmandu and Jumla, Nepal, skrevet av Dagny Margrete Fosen. En takk til Vilhelm Schelderup for at han leste gjennom artikkelen og bidro med ekstra opplysninger.

Organisasjonen Kailash Bodhi School ble etablert i 1989 for å tilby utdanning til Janajati (innfødte) grupper med tibetansk språklig og kulturell bakgrunn. Foranledningen var at Vilhelms sønn Harald i 1986 var på reise i India. I Rewalsar, en liten by nær den hellige innsjøen Tso Pema, spurte han om veien til et sted i fjellene der tibetanske lamaer mediterte. På denne måten møtte han Lama Gondup og de tre barna som han tok seg av. Harald ble invitert hjem for å drikke te. Han forsto raskt at de hadde det vanskelig og nevnte at der han kom fra var det vanlig å "adoptere" barn fra utviklingsland ved å støtte dem økonomisk.

Gondup syntes det var en god idé og ga Harald bilder av seg selv og barna. Disse bildene ga han senere til sine foreldre, Sidsel og Vilhelm i Norge.

Sidsel og Vilhelm bestemte seg for å fjernaadoptere Gondup og de tre barna. I 1987 reiste de til India og møtte dem.

I 1989 skrev Lama Gondup til Vilhelm og fortalte at han ville starte en skole i Manali i India for fremmedarbeidere fra Nepal med tibetansk som morsmål. Gondup kom opprinnelig fra Mugu distriktet i Nepal, opp mot grensen til Tibet. Som foreldreløs forlot han Mugu og levde som gate-

barn i Kathmandu før han sluttet seg til et Budhistisk kloster der han ble utdannet som Lama. Etter at Vilhelm hadde skrevet en artikkel om skolen i lokalavisen i Tønsberg ble det holdt et møte der Fadderforeningen Tso Pema Tibetansk Skole ble opprettet.

I 1992 besøkte en gruppe fra Fadderforeningen skolen i Manali. I Dharamsala møtte de representanter fra den tibetanske eksilregjeringens Ministry of Education og fikk høre at Dalai Lama stadig kom tilbake til sin bekymring for at det ikke ble gjort noe for grensefolkene som bor i Mugu, Humla, Jumla og Dolpa i Nepal. Lama Gondup ville gjøre noe med dette og reiste til Nepal for å undersøke mulighetene for å opprette skoler for befolkningen i disse distriktene. Folk i Mugu var begeistret for planen om å opprette en skole som kombinerte moderne fag og undervisning i tibetansk og deres tradisjonelle kultur. Men Gondup trodde det ville bli vanskelig å få lærere dit og startet i stedet en skole for dem i Kathmandu i 1993. Elevene måtte bo på internat og mange foreldre hadde ikke råd til å betale for at barna kunne komme hjem i feriene. Dette endret seg mye i 2006 og 2008 da det kom det to nye skoler i henholdsvis Jumla og Simikot i Humla.

Oppstilling med morgengymnastikk i skolegården i Kathmandu, 2007. Foto: Vilhelm Scheldrup

Kailash Bodhi skolene er private og har helt fra starten vært støttet av den norske Fadderforeningen Tso Pema Tibetansk Skole.

Foreningen har fått støtte fra NORAD til kjøp av tomt og bygging av skolen i Kathmandu i flere etapper, og i 2006 til etablering av skolen i Jumla og kjøp av tomt til denne. Undervisningen er basert på de nasjonale fagplanene og gir i tillegg undervisning i tibetansk språk og kultur. Foreldrene er i mange tilfeller fattige landsbyboere som ikke kan lese og skrive. Slik får de gjennom barna bedre tilgang til sin egen tradisjonelle tibetanske kultur.

Vilhelm med eldre elever i skolen i Kathmandu, 2007. Foto: Vilhelm Scheldrup

Skolen i Kathmandu er nå videregående opp til 10. klasse med 42 lærere og 940 elever. Elevene gjør det meget godt ved avsluttende SLC (School Leaving Certificate) eksamen og scorer i første divisjon eller med utmerkelse. I Jumla, som er hovedstaden i Karnali-provinsen, undervises 288 elever fra grunnnivå til 5. klasse. Foreløpig skjer undervisningen i leide lokaler, men planen er å bygge en ny skole (så snart de får økonomisk støtte) med 17 klasserom for en skole som skal gå opp til 10. klasse. Skolen i Simikot ble startet i 2008 og har ca. 150 elever. Skolene samarbeider tett med de offentlig skolemyndighetene i Nepal og er høyt respektert av de regionale District Education Office for god administrasjon og elevenes gode prestasjoner.

Åpning av skolen i Simikot i 2008. Rektor Karma Chozon står i midten mellom to lærere. Foto: Karma Chozon

I evalueringsrapporten sies det at Kailash Bodhi skolene supplerer undervisningstilbudene som UNICEF og Redd Barna har til underprivilegerte grupper i Nepal. Samtidig kan Kailash Bodhi skolene dra nytte av materiale og kurs for lærere som er utviklet av UNICEF og Redd Barna. Dette kan bidra til at enda flere elever enn hittil blir motivert til å fortsette med høyere utdanning på college og universitet, samt unngå at elever slutter. Evalueringsrapporten nevner at omkring 40 elever har sluttet på Kailash Bhodhi skolen i Kathmandu per år og den anbefaler at man undersøker nærmere årsakene til dette. En positiv grunn er at elevene ønsker å ta SLC. I år er det 62 elever som går opp til SLC eksamen. Men det kan også skyldes andre grunner, og her har skolen en utfordring med å følge opp de enkelte tilfellene. Dersom foreldrene har mulighet til det, betaler de skolepenger, men dette har ligget på et be-

tydelig lavere nivå enn vanlig ved private skoler i Kathmandu. Og når det gjelder barn av fattige landsbyboere (i underkant av 50 %), har skolen vært helt avhengig av den støtten de får fra Fadderforeningen.

Rektor Karma Chozon og Lama Gondup.
Foto: Vilhelm Scheldrup

Rapporten anbefaler også at man får oversikt over hva elevene gjør etter at de er ferdige med eksamen, om det er videre utdanning eller ut i yrkeslivet. Det oppfordres til å dra nytte av andre organisasjoners kunnskap om hvordan man kan forbedre underpriviligerte gruppers situasjon i Nepal. Fadderforeningen Tso Pema forsøkte å gi stipend til elever som hadde avsluttet skolen, men hadde ikke økonomisk overskudd til dette. I år har en særlig dyktig elev fått stipend til å studere medisin ved et universitet i Russland.

Rapporten er også opptatt av at når Kailash Bhodi School og Fadderforeningen Tso Pema planlegger nye skoler må dette skje spesielt med

tanke på å unngå konflikter i lokalsamfunnene

Faktisk ble skolen i Jumla etablert mens det ennå var tilnærmet borgerkrig i området. Skolens rektor Karma Chozom hadde den gang tre samtaler med Maoist-geriljaen før hun fikk deres samtykke i tillegg til skolemyndighetenes til å opprette skolen. Siden Kailash Bodhi School gir et særlig tilbud til underpriviligerte Janajati grupper, har opprettelsen av skolene så langt støttet fredsprosessen i Nepal.

Fadderforeningen har opprettet egen nettside: www.kailashskolen.com

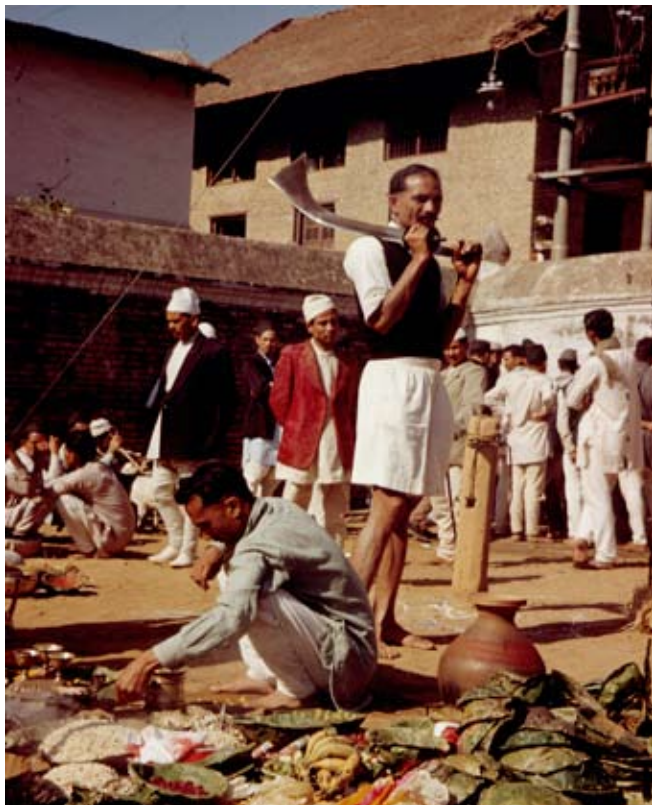
Marit Bakke

Kala Pattar Foto: Arne Keilman

Bilder fra Palmstrøms samling

Vi fortsetter serien med bilder fra Arild Palmstrøms gave til Norge-Nepalforeningen, et hundretalls dias etter hans far Knut Palmstrøm som var på FN-oppdrag i Nepal i 1957. Denne gang noen ofringsscener fra gatebildet i Kathmandu.

Bøddelen er rede.

Klar til ofring.

Offergaver.

Oppdatering av den politiske situasjonen

Det ble altså ikke noen ny grunnlov i Nepal i denne omgang. Bare et par timer før fristens utløp den 28. mai ble de tre største partiene, Nepali Congress, CPM (Maoistene) og CPN (UML), enige om å utsette fristen med et år. Denne beslutningen kom ikke overraskende, men det er likevel mange som beklager den. Men kanskje den nye republikken trenger tid til å overkomme gamle motsetninger og for å finne svarene på spørsmålene som partiene har diskutert helt siden fredsavtalen og som fortsatt er uløste. De har vært beskrevet i tidligere numre av HP, men vi minner likevel om dem enda en gang.

Allerede i sitt foredrag i Norge-Nepalforeningen i september 2008 hevdet Tore Toreng (som da nettopp hadde gått av som norsk ambassador i Nepal) at integreringen og rehabiliteringen av de tidligere Maoist soldatene kanskje var den største utfordringen for en vellykket fredsprosess. Maoistene har hevdet at integreringen av soldatene og skrivingen av den nye grunnloven må sees i sammenheng, mens andre partier har ønsket at

soldatenes skjebne kunne avgjøres uavhengig av grunnlovsarbeidet. Imens oppholder disse soldatene seg i FN-kontrollerte leire der våpnene er låst inne.

Det andre uløste spørsmålet er grunnlaget for de føderale delstatene – skal det være etniske grupperinger, geografiske skillelinjer eller en kombinasjon av disse slik noen Madhesi partier har argumentert for at Terai bør være en egen stat? Det blir ikke enklere av at Bhramans og

Chhetris som utgjør omkring 30% av befolkningen i Nepal, hevder at de vil bli tilsidesatt i en etnisk basert føderasjon.

Maktforholdet mellom statsministeren og presidenten har vært et tredje stridspunkt. Maoistene og et av Madhesi partiene (the Forum) ønsker en sterk utøvende president (som i USA og Frankrike), mens Nepali Congress ønsker en mere seremoniell president valgt av parlamentet og de regionale/delstats forsamlingene, og en utøvende statsminister som er utpekt av parlamentet. CPN (UML) vil ha en direkte valgt statsminister.

Partiene har også vært uenige om rettsapparatets posisjon. Maoistene og Forum ønsker at domstolene skal være kontrollert av regjeringen, mens Nepali Congress og CPN (UML) vil ha et uavhengig og selvstendig rettsapparat.

Beslutningen om å forlenge fristen for å skrive en ny grunnlov har gitt partiene et pusterom. Det er å håpe at de ikke "faller i søvn" i flere måneder. Muligheten for nye streiker og uro både i byene og ute i distriktene er fortsatt til stede. Taperne er den nepalske befolkningen som rett og slett ønsker stabile politiske forhold.

I kulissene har Tore Toreng fulgt med i begivenhetene og hatt samtaler med politikere. Bildet er fra et møte som han hadde med statsminister Nepal den 14. april i år.

Marit Bakke

Tore Toreng og statsminister Nepal
Foto Bishnu Rijal

I det redigeringen av dette nummeret av Hamro patrika avsluttes den 8.juni sitter Madhav Kumar Nepal fortsatt som statsminister. Mr.Nepals avgang var blant betingelsene da Maoistene den 28.mai gikk med på ett års utsettelse for å skrive den nye grunnloven. Samtidig ønsket Maoistene at det skulle dannes en ny koalisjonsregjering med Mr Dahal (Prachanda) som statsminister. Dette ville ikke CPN (UML) og Congress Party gå med på før Maoistene hadde gitt konkrete bevis på at de støtter fredsprosessen, især at de kunne legge fram en plan for Maoist-soldatenes integrering og rehabilitering (nepalnews.com, June 3, 2010) Den uklare politiske situasjonen betyr også at det er usikkert om Constituent Assembly kan komme sammen for å vedta statsbudsjettet for 2010-2011 (nepalnews.com, June 8, 2010)

Årsmøtet

Årsmøtet i Norge-Nepal foreningen ble holdt torsdag 15. april 2010, Batteriet, Oslo.

Dagsorden:

1. Valg av møteleder
2. Valg av referent
3. Valg av to medlemmer til å underskrive referatet fra årsmøtet
4. Årsberetning: gjennomgang og eventuell godkjenning
5. Regnskap: gjennomgang og eventuell godkjenning
6. Forslag til vedtak
7. Valg av styremedlemmer
8. Eventuelt

NORGE-NEPALFORENINGENS ÅRSBERETNING

1. januar – 31. desember 2009

Styret fra 23. april 2009 til 15. april 2010

Leder	Dag Norling
Nestleder	Thrond Berge Larsen (x)
Kasserer	Trude Berget (x)
Utstysansv.	Øyvind Amundsgård (x)
Webansvarlig	Manohar Pradhan
Redaktør	Marit Bakke (x)

Verv utenfor styret:

Valgkomite	Hem Gurung (x) Kirsten Greiner
------------	-----------------------------------

Revisor	Roy Friis (x)
---------	---------------

(x) : Valgperioden utløpt.

Norge-Nepalforeningens medlemmer

Foreningen har ved årsskiftet 159 medlemmer (mot 144 i fjor), men bare ca 50 av disse hadde betalt kontingent for 2009.

Åpne medlemsmøter

Foreningen har i 2009 avholdt 2 egne medlemsmøter, og ett møte sammen med Tibetkomiteen. Høstens hovedsatsing har vært arrangementene til markering av foreningens 25 års jubileum.

5. februar: Bhutan.

Medlemsmøte. Marit Bakke og Marit Kleppa fortalte og viste bilder fra en tur i Bhutan høsten 2008. Fremmøte ca 20 personer. Se artikkel i HP nr. 1, 2009.

23. april: Nepals "lille Tibet" - Medlemsmøte (sammen med Årsmøte).

- Årsmøte med vedtektsendring og gjenvalg av styret, valgkomite og revisor, godkjenning av årsberetning og regnskap .
- Dag Norling fortalte og viste bilder fra en fottur i Mustang høsten 2008.

Fremmøte ca 20 personer. Se artikkel i HP nr. 2, 2009.

- Årsmøtemiddag med dal bhaat på Indian House.

5. oktober: Klimaendringer i Himalaya.

Samarbeidsmøte med Tibetkomiteen i Litteraturhuset om Klimaendringer i Himalaya.

Innledere: Lobsang Dhargyal, tibetansk flyktning og tidligere bonde; Halvor Dannevig, Senter for klimaforskning (CICERO); Heidi Sørensen, statssekretær i Miljøverndepartementet. Musikalsk innslag av Martin Solholm og Erik Humlen.

14. november: Jubileumsseminar på Voksenåsen.

Foreningen markerte sitt 25 års jubileum med et heldags seminar på Voksenåsen lørdag 14. november med tema: Norsk bistand til Nepal - hva virker? Det var 85 påmeldte deltakere + 11 innledere.

Styreleder Dag Norling ønsket velkommen og deretter var det presentasjoner av: Andreas Føllesdal, Senter for Menneskerettigheter; Dr. Hari Prasad Dhakal, Ph.D.stipendiat ved Radiumhospitalet; Peter Wood, Redd Barna; Kikkan Haugen, tidligere nestleder ved den Norske ambassaden i Nepal; Marit Haug og Aadne Aasland, begge forskere ved NIBR; Olav Myrholt, Utviklingsfondet, Ingrid Stange, Formuesforvaltning og Ashoka, Norge; Kjell Roland, Norfund; Marit Bakke, Norge-Nepalforeningen.

Ekstra hyggelig var det at foreningen hadde fått Kunda Dixit, redaktør av Nepali Times, til en ukes opphold i Norge. På seminaret fortalte han, som "A long term optimist", om forutsetningene for politiske og sosiale endringer i Nepal. Han holdt også foredrag på Blindern (SUM) og Høgskolen i Oslo, og hadde møter med Fornebu Consulting, Utviklingsfondet, Nepalavdelingen i UD og Erik Solheim.

Representanter for våre søsterforeninger i Danmark og Sverige fortalte om det som skjer i våre naboland. Fra Sverige-Nepalforeningen kom Anna Schulte og Jan-Olof Björilin, og Birgit Nielsen kom fra Dansk-Nepalesisk Selskab (nestleder).

Peter Svalheims biografi om Odd Hoftun, "Kraftverket. Odd Hoftun: Portrett av et livsverk" ble lansert under seminaret. Forlagssjef i Avenir Forlag, Asle Dingstad, overleverte et helt ferskt eksemplar av boka til Odd Hoftun – Tullis var også tilstede. Peter Svalheim fortalte om arbeidet med boka og holdt også et eget innlegg om Hoftuns grasrots bistandsarbeide.

Flere av foreningens stiftere og veteraner deltok i jubileumsarrangementet. Det ble utdelt "diplomer", små nepalske håndmalte bilder med påtegning som takk for innsatsen til: Albert Kolstad, Hem Gurung, Sigmund Setreng, Ingebrigt Toft, Kirsten Greiner, samt pr post til Kirsten Rogg og Ane Haaland.

De 12 beste bildene fra foreningens fotokonkurranse var utstilt. Under kveldens middag ble det utdelt premie til de tre beste bildene, tatt av Lasse Storholt, Espolin Johnsen, og Sigmund Setreng. Cecilia Leslie hadde salgsutstilling med bøker fra Bibliotheca Himalayica, og deltakerne kunne også se på bøker om Nepal som Marit Bakke og Marit Kleppa hadde tatt med.

Jubileumsarrangementet var foreningens hovedsatsing i høstsemesteret. Seminaret kunne ikke vært gjennomført uten økonomisk støtte. Foreningen takker Fritt Ord for en støtte på 30.000 kr, Universitetet i Oslo (SUM) for dekning av Kunda Dixits overnatting på Voksenåsen, og reisebutikken Nomaden for premier til de tre vinnerne av fotokonkurransen. Vi takker også Voksenåsen for godt samarbeide.

Programmet for seminaret, oversikt over publikasjoner i Bibliotheca Himalayica, og en artikkel om Norge-Nepalforeningen i 25 år, står i HP nr. 4, 2009. Alle innleggene på seminaret ble samlet i et spesialnummer av HP, nr. 5, 2009. I løpet av året hadde HP artikler om norske Nepal-veteraner, deriblant flere av foreningens stiftere. Mer om dette i årsberetningens avsnitt om Hamro Patrika og hjemmesiden.

Styremøter

Styret har avholdt 6 styremøter og et antall arbeidsmøter i forbindelse med redigering og utsendelser av Hamro Patrika, nettside o.a. Styremedlemmene har som i tidligere år kommunisert og koordinert sin virksomhet via tlf og e-post. Disponibel fritid blant styremedlemmene er ulikt fordelt, men en har takket være stor innsats maktet å holde aktivitetsnivået oppe, ikke minst i forbindelse med et krevende jubileumsarrangement.

Noen prioriterte styresaker:

- Foreningens økonomi:

Kontingentinnbetalingen er foruten lotteri og kaffesalg på medlemsmøtene foreningens eneste inntektskilde. Kontingentinnbetalingen går som i tidligere år tregt, og er for styret et stadig tilbakevendende tema. For å få en avlastning i det trettende arbeidet med årlige og gjentatte kontingentpurringer oppfordrer vi medlemmene til å betale for flere år av gangen.

Foreningens drift er følgelig avhengig av at utgiftene holdes på et lavt nivå. Tidligere grep i forhold til porto- og trykkingsbesparelser med e-post, web-side og Hamro Patrika på nettet, det sjenerøse tilbudet om gratis lokale for medlemsmøtene i Batteriet, samt ekstern støtte til jubileumsarrangementet har vært avgjørende for aktiviteten i det foregående år.

Bedret medlemskontakt og –verving er viktig for å øke inntektene, men inntil videre er vi fortsatt nødt til å "snu på skillingen" i alt vi foretar oss.

For mer om økonomi, se årsregnskap og revisjonsrapport.

- Styret innser at vi med noen hederlige unntak ikke har lyktes med å trekke så mange nepalesere i Norge som ønsket med i foreningen. Noen har sitt eget foreningsmiljø, f. eks. i universitetsmiljøet på Ås. Styret ønsker innspill til om vi bør foreta oss noe mer – og i tilfelle hva, for å trekke flere nepalesere med i foreningen, og om hva det vil innebære for eksempel for språk på møtene, temavalg, o.a.

- Temaer til medlemsmøtene. Styret diskuterer fortløpende mulige temaer til medlemsmøtene og ønsker stor bredde, - også bistands- og utviklingstemaer. Samtidig etterlyses innspill fra medlemmene for å finne temaer som "trekker folk" til møtene.

Hamro Patrika og hjemmesiden

I 2009 ble det utgitt fem numre av Hamro Patrika, i februar, mai, september, oktober og desember. I forbindelse med foreningens 25 års jubileum ble det publisert flere artikler og intervjuer med norske Nepal-veteraner, deriblant noen av foreningens stiftere:

Nr. 1: To artikler om øyesykehuset i Geta, én artikkel spesielt om Albert Kolstad som startet dette sykehuset og som også var Norge-Nepalforeningens første leder.

Nr. 2: "Fra Nordmøre til Nepal – Hallvard Kåre Kuløy". I denne artikkelen skrev Per Kværne om Kuløys mangfoldige virksomhet i Nepal, ikke minst etableringen av og arbeidet med Bibliotheca Himalayica.

Nr. 3: "Hem Gurung. En brobygger mellom Nepal og Norge", og en av stifterne av Norge-Nepalforeningen. Artikkelen fortalte om Hems arbeide i Norge og Nepal i nesten 40 år, herav omkring 25 år for Norge-Nepalforeningen..

Nr. 4 inneholdt fem artikler om Nepal-veteraner som også har vært aktive i Norge-Nepalforeningen. Peter Svalheim skrev om Odd Hoftuns "kraft"-innsats i Nepal (også nevnt i årsberetningens punkt om Jubileumsseminaret). Ingebrigt Toft skrev om faglige møter og vandringer i Nepal, og Sigmund Kvaløy Setreng skrev om "Sherpaland, mitt annet hjemland" og om Rolwaling spesielt. Det var også en artikkel om David Durkan, "En norsk waliser i Nepal," og Bjørn Korsvold skrev om sine nesten 20 år som generalkonsul for Nepal i Norge.

I 2008 kom Norge-Nepalforeningen tilbake i cyberspace med en ny og forbedret hjemmeside. Fra og med nr. 1, 2008 er Hamro Patrika formidlet til medlemmene med e-post og lagt ut som en pdf fil på hjemmesiden. Medlemmer som ikke har internett (fire personer) får tilsendt en papirversjon i posten. Ved å formidle Hamro Patrika elektronisk sparer foreningen mange penger – tidligere var utgiftene til trykking og porto ca. 6.000 kr. pr. nummer.

Styret betrakter Hamro Patrika som et viktig middel for å nå medlemmene med informasjon om forhold og begivenheter i Nepal, og om Nepal-relaterte aktiviteter i Norge. Tilbakemeldinger fra medlemmer tyder på at vi lykkes ganske godt. De fleste artiklene er originale, skrevet dels av redaktøren, dels av eksterne bidragsytere. Vi er takknemlige for tillatelsen til å gjengi artikler og stoff fra Nepali Times, og også for de mange kontaktpersonene som HP har fått både i Norge og Nepal.

Styret oppfordrer medlemmene til å skrive om kontakter og prosjekter i Nepal eller orientere oss om ting som HP bør skrive om.

I 2008 fikk foreningen et par hundre lysbilder i gave fra Arild Palmstrøm. Bildene var tatt av hans far Knut Palmstrøm som besøkte Nepal i et FN-opdrag på 1950-tallet. I løpet av 2009 er bildene presentert som serie i HP og et utvalg ble også montert som fotoutstilling på jubileumsseminaret.

Møter og aktiviteter annonseres regelmessig på hjemmesiden. Den inneholder også en del informasjon om Nepal og praktiske opplysninger for de som ønsker å reise til Nepal. Det arbeides med å få lagt inn bilder i Billedgalleriet.

Oslo 15. april 2010

For styret i Norge-Nepalforeningen

Dag Norling

styreleder

Det nye styret, valgt på årsmøtet 15.april

Lena Fauske, styreleder

Lena er kulturhistoriker, selvstendig næringsdrivende og arbeider innen høyere utdanning

med blant annet kultur og friluftsliv. Hun har vært medlem av Norge-Nepalforeningen siden

1999 og vært mange ganger i Nepal, oftest som leder av trekkingturer. Det er den tradisjonelle fjellkulturen og særlig forhold rundt trekking, helse og utdanning som interesserer henne. Siden 2003 har hun vært norsk representant for International Porter Protection Group (www.ippg.net).

Tor Møgedal, nestleder

Tor er maskiningeniør. I perioden 1970-1982 var han, for Den norske Tibetmisjonen, med på industrireising og utbygging av kraftverk i Nepal, blant annet sammen med Odd Hoftun. Fram til 1999 reiste han årlig til Nepal. Tor har vært medlem av Norge-Nepalforeningen siden 1984.

Evy Helene Pedersen, kasserer

Evy jobber som advokatsekretær, og meldte seg inn i Norge-Nepalforeningen i 2010. Hun har ikke vært i Nepal enda, men synes det er spennende å høre om andres erfaringer fra reiser dit og vil gjerne lære mer om nepalsk historie og kultur. Sommeren 2009 var Evy med familien på Tamagi-samling i England. Evy er gift med en nepaleser.

Tordi Korvald, utstyransvarlig

Tordis er sosialantropolog, har arbeidet mest med kulturformidling og kulturadministrasjon, og jobber for tiden som bibliotekar. Hovedoppgaven hennes handlet om religiøst masketeater i Bhaktapur. Særlig på 90-tallet var hun flere korte og lengre perioder i Nepal, bl.a. for NUPI og NORAD. Hun har hele tiden vært opptatt av ulike kulturuttrykk, særlig visuelle, men også teater og musikk. Hun har bl.a. laget tre utstillinger med gjenstander og eget fotomateriale fra Nepal.

Dag Norling, webansvarlig, HP layout

Dag er arkitekt. Han har vært medlem av foreningen siden stiftelsen i 1984. Han har vært to ganger i Nepal med 25 års mellomrom, trekking i Khumbu, Annapurna og Mustang. Dag har vært styreleder i to omganger, i 1989 og i 3 år fra 2007 fram til siste årsmøte. Tidligere redaktør av HP og nå tilbake i redaksjonen med blant annet artikler om nepalsk byggeskikk, foto og layout. Dag skrev det første informasjonssheftet "Til Nepal?"

Marit Bakke, redaktør av Hamro Patrika

Marit er sosiolog. Hun har vært ansatt ved universitetet i Norge og Danmark, men er nå pensjonist. I forskning og undervisning om kulturpolitikk og om kommunikasjon og helse har Marit brukt stoff fra Nepal. Hun har blant annet bistått nepalske kolleger med den samfunnsfaglige delen av studieplanene for en ny legeutdanning i Nepal (Patan Academy of Health Sciences). Marit var på fjelltur i Nepal i 1984 og 1989, og har siden 1999 reist dit regelmessig både som turist og i faglige sammenhenger. Marit har vært medlem av Norge-Nepalforeningen siden 1990.

